

ဦး

ကိုယ့်ဇာတ်လမ်းမှာ

ကိုယ်သာဇာတ်လိုက်



(A)

မှ ညှိဝင်းနေတဲ့ ကောက်နှံတွေအပြည့်နဲ့ ရွှေအိုရောင်လယ်ကွင်းတွေ၊
ဟိုးအဝေးမှိုင်းပျံ့ပျံ့က ထုံးအဖြူမပြယ့်တပြယ် စေတီတော်တွေ၊ ဓနိမိုး
ထရံကာ ခြေတံရှည်အိမ်ကလေးတွေ၊ ထန်းပင်၊ ထန်းလက် ညီညီညာ
ညာနဲ့ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ရွာကလေးတစ်ရွာပါ။ . . ။

မြို့ကြီးပြကြီးရဲ့ အဝေးမှာ ကမ္ဘာငယ်တစ်ခုလို တသီးတသန့် ဆန်လှ
က်လည်း ရှိချေ၏ ။

အဲဒီ ရွာမှာ နေကြတဲ့ ရွာသူ၊ ရွာသားတွေဟာလည်း ရွှေအိုရောင်လ
ယ်ကွင်းပြင်တွေလို ရွှေအိုရောင် မျှော်လင့်ချက်တွေ ကိုယ်စီရှိကြပြီး လေ
တချက်ငွေ့ယမ်းတိုက်လိုက်တိုင်း ရွှေအိုရောင် မျှော်လင့်ချက်တွေမှာ ရွှေ
မှုန်ငွေ့မှုန်လေးများ လွင့်ဝဲထွက်ကုန်ကြသည် ။

ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြည့်ပါနဲ့ . . ။

မိုက်ကယ်ချက်ကြီးကိုပဲ ကြည့်ပါ . . ။

အင်း . . မိုက်ကယ်ချက်ကြီးအကြောင်း ပြောရမယ်ဆိုလျှင် သူ့ရဲ့ အ
နုပညာနာမည်ကနေ အရင် စ,ရှင်းပြမှ ဖြစ်လိမ့်မည်။

အမည်ရင်းက ချက်ကြီးပါ။

အမေ မွေးကတည်းက သူ့ချက်က ချက်ထီးမဟုတ်၊ ချက်မ။ နောက် .
. . အလွန်လည်း ကြီး၏ ။

ထိုချက်ကို အစွဲပြုပြီး သူ့နာမည် “ချက်ကြီး” ဖြစ်ခဲ့ရတာ မဆန်းပေမ
ယ့် နောင်တစ်ချိန် ရှေ့ကနေ မိုက်ကယ်ထည့်ဖို့ အကြောင်းဖန်လာပုံက
ချက်ကြီးက မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင် ခရေးဇီးပါ။

ငယ်စဉ်ကတည်းက ဗီဒီယိုရုံတွေမှာ မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်အခွေတွေ အခါအားလျော်စွာ ကြည့်ခဲ့ပြီး ရူးခဲ့ရသူ။

နောင်တချိန် ကြီးလာတဲ့ အခါ မိခင်ဖြစ်သူလည်း ဆုံးပါးရော၊ ရသမျှ အမွေ ထုခွဲရောင်းချပြီး အပေါ်စက်၊ အောက်စက် ဝယ်ပစ်လိုက်ရာကနေ ရွာမှ ချက်ကြီး စတင်နာမည်ကြီး လာလေတော့ . .

“ဪ . . စိတ်နာစရာ ကောင်းလိုက်တဲ့ လောကကြီးဗျာ . . ။ ငါ အပေါ်စက်၊ အောက်စက် ဝယ်နိုင်တော့မှ များ မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်က သေရတယ်လို့ . . .”

ချက်ကြီးက ငိုသံပါကြီးနဲ့ ပြောခဲ့ဖူးသည် ။

သူ့ခမျာ မိခင်သေတာထက် မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင် သေတဲ့ အပေး ပိုမို ယူကျုံးမရ ဖြစ်နေပုံ လည်း ရ၏ . . .

အဲဒီ ကတည်းက ရွာမှာ သူ့နာမည်က မိုက်ကယ်ချက်ကြီး ဖြစ်နေလေပြီ . . .

ဘာပဲပြောပြော ချက်ကြီးက တော်ပါသည် ။

မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်ရဲ့ ကကြိုးကကွက်တွေကို တစ်နေ့တစ်လံ ပုဂံဘယ်ရွှေ ဆိုသလို အခွေဖွင့်ပြီး ကျင့်လာခဲ့လေရာ ပေါ့(ပ်)ဘုရင်ကြီးရဲ့ နာမည်ကျော် Moon Walk အကတို့ ၊ သရဲတစ္ဆေအက (Thriller dance) တို့ ပင် သူ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ကနိုင် လာလေပြီ။

ချက်ကြီးက ရွာမှာ အင်မတန်ပေါ်ပြူလာ ဖြစ်ချင်သည် ။

ပေါ်ပြူလာဖြစ်တော့မှ ရွာက အပျိုတွေ သဘောကျပြီး ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင်ဖြစ်နိုင် မည် မဟုတ်ပါလား . . . ။

ကြီးမားလိုက်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်လေ . . .

ဒီလိုနဲ့ အတောင်အလက်စုံ လာလေတော့ ကံအားလျော်စွာ ရွာမှာ စုပေါင်းရှင်လေးလှည့်ပွဲ တစ်ခု ကျင်းပဖြစ်သည်။

ရှင်လောင်းလှည့်ပွဲဆိုတော့ သိတဲ့ အတိုင်း ချဲ့ရင်ချဲ့သလို ဦးရွှေရိုးနဲ့ ဒေါ်မိုးအကတို့ ၊ သူငယ်တော်အကတို့ ၊ အိုးစည်ဒိုးပတ်အဖွဲ့တို့ ပါတတ်စမြဲ မဟုတ်ပါလား . . .။

ချက်ကြီးတို့ စောင့်မျှော်နေတဲ့ ‘ဝှင်’ ရောင် လာလေပြီ။

ချက်ကြီးက ကက်ဆက်တစ်လုံး တင်နိုင်ရန် သူ့ဖာသာသူ ဆိုက်ကားတစ်စီး သက်သက် ငှားသည်။

သူ့ဆိုက်ကားကို ရှင်လောင်းလှည့်ပွဲရဲ့ သို့မဟုတ် အလယ်နေရာမှာ တော့ မထားရဲ၊ သူ ကမယ့်အကက (ရွာအခေါ်) သရုပ်ပျက်အကဆိုတော့ အခြေအနေမဟန်လျှင် သူကြီးက ဝင်ဆော် နိုင်သလို၊ ဘကြီး ဘုန်းကြီးကပါ ဝင် သမနိုင်သေးသည်။

ဒါ့ကြောင့် သူ့ ဆိုက်ကားကို ရှင်လောင်းပွဲရဲ့ အနောက်ဖက်မှာ ထားသည်။ ကက်ဆက်ဖွင့် လိုက်သည် နှင့် လူက ဒွန်ချင်နေပြီ။

ဦးရွှေရိုးနဲ့ ဒေါ်မိုးကိုလည်း ကျော်မကရဲ . . .။

ဒိုးပတ်ဝိုင်းက တပင်တိုင်မင်းသားလေးရဲ့ ကကွက်ထဲလည်း မကျွံရဲ . . .။

ဒီလိုနဲ့ ရှင်လောင်းပွဲရဲ့ နောက်ကနေ ချက်ကြီးတို့ break dance တွေ ဝင်ဆွဲပစ် လိုက်သည်။

ရှင်လောင်းပွဲက စည်ကားသလော့တော့ မမေးပါနဲ့ . . .။

~~ ဒု . . . ဒု . . . ချပ် . . . ဒုဒု . . . ဒုဒု . . . ချပ် . . . ~~

ဦးရွှေရိုးနဲ့ ဒေါ်မိုးအဖွဲ့မှ ဝါးလက်ခုပ်နဲ့ လကွင်း လက်စွမ်းပြသံ . . .။

~~ တော့် . . .တော် . . .တတော် . . .တော် . . .တော်တော်

ဒိုးပတ်ဝိုင်းက နှဲဆရာရဲ့ လက်စွမ်း

~I took my baby on a Saturday bang ~ Boy is that girl with you
yes we're one the same ~~ Now I believe in miracles and Miracle h
as happened tonight ~~

~ but if you're thinking about my baby it don't matter if you're
~~ Black or White ~~

အဲဒါကတော့ ရှင်လောင်းလှည့်ပွဲရဲ့ နောက်နားကနေ လက်စွမ်းပြ
နေတဲ့ ချက်ကြီး ဆိုက်ကားပေါ်က မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင် Black or White
သီချင်းသံပါ . . .

“ အယ် . . . ချက်ကြီးရဲ့ အကြောဆွဲအက က သရုပ်ပျက်ပေမယ့် မိုက်
တော့မိုက်သား . . .။ ရွာဘုရားပွဲရောက်လို့ ဇာတ်အဖွဲ့ငှားဖြစ်တဲ့ အခါကျ
ရင် ဝင်ကမလား . . .။ ငါ သူကြီးကို ပြောပေးမယ်လေ”

အဖြစ်ကတော့ . . . အဲဒီ လို . . . အဲဒီ လိုပါ . . .။

ရွာကလေးက ငယ်ငယ် . . .။

သို့သော် ရွာကလေးမှာ နေကြတဲ့ ရွာသူ၊ ရွာသားတွေရဲ့ အိပ်မက်
တွေကတော့ ကြီးသည် ။

မိုက်ကယ်ချက်ကြီးရဲ့ မျှော်လင့်ချက်မှာ မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်လို တစ်
နေ့ မုချ နမည်ကျော် ကြား အောင်မြင်ရမည်သာ . . .။

(B)

ဦးပဉ္စင်း လေနေသည်။ ။

လူမျှ “လေ”တာကို ဘုန်းကြီးတွေမှာ မည်ကဲ့သို့ သုံးနှုန်းရမှန်း တော့ မသိပါ . . .။

ဘာပဲပြောပြော ဦးပဉ္စင်း လေနေတာတော့ သေချာသည်။ ။

ဦးပဉ္စင်းအကြောင်းလည်း မိတ်ဆက်ပေးရဦးမည်။

ဦးပဉ္စင်းမှာ တခြားသူမဟုတ် . . .။ မိုက်ကယ်ချက်ကြီးရဲ့ ဘကြီး တော်သူ ဖြစ်ပြီး၊ အနည်းငယ် ပလပ်ကျွတ်ပြီးမှ သာသနာ့ဘောင်ထဲ ဝင် ရောက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ။

ဒီလိုပါ။

အရင်က ဦးပဉ္စင်းမှာ တစ်နေ့ သာသနာ့ဘောင်ထဲ မုချ ဝင်မဟေ့ဆို တဲ့ စိတ်ကူးမျိုးလည်း မရှိခဲ့ပါ။

ကိုယ်တော် လူဝတ်ကြောင်တုန်းက ဆေးမင်ကြောင် ထိုးတဲ့ ဆရာ။

တောမှာ ဆေးမင်ကြောင် ထိုးတယ်ဆိုတာ မြို့မှာ လို ကိရိယာတန် ဆာပလာ အစုံအလင်နဲ့ တော့ မဟုတ်။ ကျန်းမာရေးအာမခံချက်ဆိုတာ လည်း မရှိ။

ရိုးရာနည်းအတိုင်း ဆေးဝါးအစုံကို ဝါးချွန်းနဲ့ ထိုးခြင်းဖြစ်ပြီး ဆေးမင်ကြောင် အထိုးခံရသူမှာ လည်း လှိမ့်နေအောင် ခံရသည်။ ။ ရွာရဲ့ ဖော်မြူလာအရကတော့ ကိုယ်တော့်ဆီမှာ ဆေးမင်ကြောင်ထိုးပြီး သည် နှင့် အထိုးခံရသူမှာ ဖျားနာယောင်ယမ်း လာပြီး ရွာရဲ့ တစ်ဦးတည်း သော ဒေါက်တာ ရမ်းကု (ဆေးဆရာတုတ်ကြီး)ဆီ ပြေးရစမြဲပင် . . .

နားဝါးရပ်၊ ဘီလူးရပ်၊ ကနုတ်စုံ၊ အင်းကွက်အမျိုးမျိုး ပိုင်နိုင်သဖြင့်
ရွာမှာ တော့ ‘ဆေးမင်ကြောင် ဆရာလေး’ဆိုပြီး နာမည်လည်း ကြီး၏ ။
မှန်သည် ။

သူ . . . လူတစ်ယောက်ကို အရက်မူးမူးနှင့် ဆေးမင်ကြောင် ထိုးပေး
လိုက်မိလေသည် ။

အမူးပြေချိန်ရောက်တော့ သူ ထိုးပေးလိုက်တဲ့ ပုံ စဉ်းစားမရတော့။

“ဟိုကောင် . . . ချစ်မျိုးကို ငါထိုးပေးလိုက်တဲ့ ပုံ ဘာပုံပါလိမ့်။ ဘီ
လူးပုံထိုးပြီး အစွယ်ထည့် ပေးဖို့ မေ့ကျန်ခဲ့လေမလား . .။ အမောက်မပါ
တဲ့ နဂါးပုံများ ထိုးပေးခဲ့မိလေသလား”

သိပ်မကြာ . .။

သူ့အိမ်ရှေ့သို့ မူးတုန်းက ဆေးမင်ကြောင် အထိုးခံရသူ ရောက်
လာပြီး

“ ဗျို့ . . . ဆရာလေး . . ”

“ ဟာ . . ချစ်မျိုး . . . ဆို . . ဘာကိစ္စ . . ”

“ ခင်ဗျားဗျာ . . သူများ တွေ ထိုးတုန်းကတော့ အဟုတ် . . ။ ကျုပ်
ကျတော့မှ ဘယ်လို လုပ်ပေးလိုက်တာတုံး . . . ”

“ ဟင် . . ဘယ်လိုဖြစ်လို့ တုန်း . . . ”

“ ကြည့်ဦး . . . ကျုပ်တောက်ကျောက်ကို . . . ”

ချစ်မျိုးက အကျလှန်ပြီး နောက်လှည့်ပြလေသည် ။

“ ဟင် . . . ”

သွားပြီ။ သူ့ကျောထဲကို စိမ့်ကနဲ . . .။

ကျောအပြည့်ထိုးထားတဲ့ ဘီလူးရုပ်ကြီးမှာ လက်ရာကလည်း မြောက်ပါပေသည် ။ ဦးခေါင်း က ကြောက်စရာ အများကြီး အစွယ်က ဖွေးဖွေး၊ ဒေါမာန်ကလည်း အပြည့်နှင့် အခုပဲ တိုင်းပြည် တစ်ပြည်ကို တက်သိမ်းတော့ မယောင်။

သို့သော် . . . သို့သော် . . .။

သို့သော် . . . တစ်ခုပါပဲ . . .။

တစ်ခုမှ တစ်ခုတည်းရယ်ပါ . . .။

အဲဒါကတော့ ဘီလူးကြီးမှာ နေကာမျက်မှန်ကြီးနှင့် ဖြစ်နေ၏ ။

“ ခင်ဗျားဗျာ . . . တခြားဟာ ကျုပ်ကိုနောက်ချင်သလောက် နောက်စမ်းပါ။ ဘာလို့ ကျုပ် နောက်ကျောထိုးတဲ့ ဆေးမင်ကြောင်ရုပ်ကျမှ နောက်မျက်မှန်တပ်ပေးလိုက်ရတာ တုံး . . .”

အဲဒီ ညက မူးနေတုန်းအဖြစ်အပျက်များကို ဆရာလေး အသည်းအသန် စဉ်းစားကြည့်သော အခါ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း အလွန်တော့မဟုတ်။ အထိုးခံရတဲ့ သူကိုယ်တိုင် ပါးစပ်ဝင်ကညော့ ထားတာတွေ ပြန်သတိရလာသည် ။

“ ဘီလူးရုပ်တော့ ဘီလူးရုပ်ပေါ့ ဆရာလေးရာ . . .။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကို သူမတူ ဘီလူး ရုပ်ကြီး ထိုးပေးစမ်းပါ။ ခေတ်မှီမှီထဲက အလန်းစားဘီလူးပေါ့ . . .”

အဲလိုနဲ့ ကိုယ်လည်း ရူးကြောင်မူးကြောင်ဖြစ်ပြီး ဘီလူးကို နေကာမျက်မှန်တပ်ပေးမိရက် သား ဖြစ်ခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား . . .။

“ ချစ်မျိုး . . မင်းအခုမှ ငါ့လာ ကျွဲရှာမနေနဲ့ . .။ မင်း အဲဒီ ညက ပြောခဲ့တုန်းက ခေတ်မှီ တဲ့ ဘီလူး၊ အလန်းစား ဘီလူးပုံ ထိုးပေးလို့ ပြောခဲ့တာ မမှတ်မိတော့ဘူးလား။ ”

“ ဟ . . . ပြောခဲ့တာတော့ ပြောခဲ့တာပေါ့ဗျာ ခေတ်မှီတဲ့ ဘီလူးလို့ ပြောလိုက်တာနဲ့ ခင်ဗျားက ဘီလူးမျက်နှာမှာ နေကာမျက်မှန်တပ်ပေး လိုက်စရာလား . . .။ အဲလို ဘီလူးမျိုး ရှိကော ရှိရဲ့ လား . . .။ မူးမူးနဲ့ အ ကွက်ကြောင်မိရင် ကြောင်မိတယ်ပေါ့။ ဘာလာ သူများ လွဲချနေတာ

လဲ . . ”

ဆရာလေးမှာ ချစ်မျိုးပုံကို ကြည့်ပြီး ရယ်လည်းရယ်ချင်မိသည် ။ သ နားလည်း သနားမိ၏ ။ သူများ ထက် ထူးချင်တဲ့ အကောင် ဖြစ်တာ တောင်း နည်းသေး။

“ အိမ်ထောင်မှု ဘုရားတည်၊ ဆေးမင်ရည်စုတ်ထိုး . . . တဲ့ ဗျ။ ခု ဒီ ကိစ္စကို ခင်ဗျား ဘယ်လို ဖြေရှင်းပေးမတုံး။ ကျုပ် ဘုန်းကြီး သွားတိုင် လိုက်ရမလား . . . ”

“ ဟိတ်ကောင် . . . ဒီကိစ္စ သူကြီးဝင်ညှော်စရာမလိုဘူး။ ငါ့ကို သိ ကွာမချနဲ့ . . .။ မင်းအနာကျက်တဲ့ အချိန် ငါ့ဆီ အချိန်မရွေး ပြန်လာ။ မ င်းပုံကို ငါပြင်ပေးမယ်။ ဟုတ်ပြီလား ”

ချစ်မျိုးက စုစုဆောင့်ဆောင့်နှင့် ပြန်သွားသည် ။

သူ့စိတ်ထဲမလဲ ဘီလူးပုံအလွဲကြီးလွဲသွား၍ စိုးထင်နေမိ၏ ။ ဘီလူးပုံ ကို နဂါးပုံတို့ အင်းအိုင်ခလွဲတို့ ဆိုတာ အမှားကင်းလေလေ ကောင်းလေ လေ မဟုတ်ပါလား။ ဒါကြောင့် အဲဒီ ရက်ပိုင်းအတွင်း ဘုရားမှာ ဆေးမ င်ကြောင်ထိုးနေတုန်း အရက်မသောက်တော့ပါဘူး။ ဘာညာ

သစ္စာဆိုပြီး ဖင်ဘူးထောင်း ထောင် ရှိခိုးနေစဉ် . . . ဆုတောင်းခြင်းက မပြည့်လိုက် . . . ။

ချစ်မျိုးသေပြီ . . .တဲ့ ။

အဲဒီ သတင်းကို သယ်လာခဲ့သူက နောင်တစ်ချိန် မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင် အကနှင့် နာမည်ကြီး လာသူ တူတော်မောင် ချက်ကြီးပင်။

“ ဘာ . . . ချစ်မျိုး သေပြီ . . .ဟုတ်လား . . .”

“ ဟုတ်တယ် . . ဦးလေးရဲ့ ဆေးမှ င်ကြောင်အရုပ်ကနေ ပိုးဝင်ပြီး သေတာ . . .တဲ့ ”

“ အာ ... မဖြစ်နိုင်တာ ...။ ငါ ထိုးပေးလိုက်တဲ့ သူတွေ ဘယ်နှစ် ယောက်ရှိပြီလဲ။ အကုန်အကောင်းချည်းပဲ . . . ဘယ်နှစ်ယောက် သေဖူး လဲပြော . . .”

“ အဲဒါတော့ မသိဘူး . . ။ ဆေးဆရာ ဦးတုတ်ကြီးရဲ့ ဆေးထွက်ချက်ကတော့ ဦးလေးရဲ့ ဆေးမှ င်ကြောင်အရုပ်ကနေ ပိုးဝင်ပြီး သေတယ် လို့ ပြောတာပဲ . . .”

“ ဒီကိစ္စ ငါ ငတုတ်နဲ့ ရှင်းရလိမ့်မယ်။ ချစ်မျိုးသေတာမှန်ရင် ဒေါက်တာရမ်းကုမှာ လည်း တာဝန်ရှိတာပဲ . . ။ ဘားပလက်(စ်)နဲ့ ဘာမီတွန်းတောင် မခွဲတတ်တဲ့ ကောင်က ဘယ်ဆေး ဘယ်လိုအမှုန့်ကြိတ်တိုက်ပြီး ဘာ သောက်တလွဲ လုပ်လိုက်မှန်းမှ မသိတာ။ တုတ်ကြီး . . တုတ်ကြီး . . သူများ ဝွင်တွေတော့ ငါ မကျော်ချင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ငါ့ကို ထိလာရင်တော့ ရှင်းရမှာ ပဲ . . တွေ့ကြသေးတာပေါ့ကွာ . . .”

ချစ်မျိုးခမျာမှာ တော့ နေကာမျက်မှန်ကြီးတပ်ရက်သား ဘီလူးပုံကြီးနှင့် အမှန်တကယ် သေဆုံးသွားရလေပြီ . . .

ချစ်မျိုးကို အကြောင်းပြုပြီး ဆေးမှ င်ကြောင် ဆရာလေးနှင့် ဆေးဆရာတုတ်ကြီးတို့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လွှဲချကာ တုတ်တစ်ပြက် ဆေးတစ်ပြက် ဖြစ်လိုက်ကြသေး၏။

“ မင်း ထိုးပေးတဲ့ အရုပ်ကနေ ပိုးဝင်ပြီး သေတာ . . ”

“ မင်းသောက်အပေါက်ကို ပိတ်၊ မင်းဆေးမှားတိုက်လို့ သေတာ ”

“ ဘီလူးများ နေကာမျက်မှန်တပ်ပေးရတယ်လို့ မင်းမို့ မကြောက်မလန့် မင်း ကံကြီးထိုက် လိမ့်မယ် ကြည့်နေ . . ”

“ အေးပါ . . .မင်းသာ မင်းဖော်တဲ့ ဆေး မင်းစားပြီး မသေအောင် ကြိုးစား ”

ဘာပဲပြောပြော ဒေါက်တာရမ်းကုစကား မှန်ခဲ့လေပြီ။

ချစ်မျိုးသေဆုံးခဲ့မှုနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူ ထောင်ကျသွားခဲ့ပါသည်။

ဒေါက်တာရမ်းကုကိုတော့ဖြင့် သူကြီးက ဆေးကုခွင့် သုံးနှစ် ပိတ်ပင် လိုက်လေတော့၏။

(B-1)

တချို့အချိန်တွေကသာ ကြာညောင်းတာ။

ဘဝဆိုတာ တကယ့်ကို တိုတိုလေး။

ထောင်ထဲက နေ့ရက်တွေကို လေးပင်ခက်ထန်စွာ ဖြတ်သန်း ကျောလွန်လာခဲ့ပြီးတဲ့ နောက် သူ့ထောင်ကလွတ်မြောက်ပြီး ရွာပြန်ခဲ့လေပြီ။

ဘီလူးရုပ်ကိုလည်း စိတ်နာ၊ ဆေးမှ င်ရည်စုတ်ထိုးတဲ့ အလုပ်ကိုလည်း စိတ်နာပြီး ထောင်က ထွက်ထွက်ချင်း ရွာဦး ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ဘုန်းကြီးဝတ်လိုက်မိပြန်၏ ။

ဝတ်တုန်းကတော့ ဘဝကို အသစ်က ပြန်စမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ နောက် . . . စိတ်ပြေ လက်ပျောက် ဆန်ဆန်။

အဲ . . သူလည်း ဘုန်းကြီးဝတ်ရော သာသနာ့တာဝန်တစ်ခုက သူ့အပေါ် ကျမှန်းမသိ ကျရောက်လာခဲ့ပြန်သည် ။

ဖြစ်ပုံများ ပြောပါတယ်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးမှာ ဓမ္မစရိယာ သင်တန်းများ အတွက် မြို့က သာသနာ့အစည်းအရုံးများ သို့ မကြာခဏ ကြွရတတ်လေရာ..

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ကိုရင်ကလေးများ ၊ ဒုလ္လာဘရဟန်းများကလွဲ၍ ကျောင်းထိုင် ဘုန်းကြီး ရယ်လို့ တစ်ပါးမှ မရှိသလို ဖြစ်နေသည် . . ။

“ ဘုရားသားတော်ဆိုတာ ဝိနည်းတွေကလည်း တင်းကျပ်လှပါဘိ။ လူဝတ်လဲမိပြန်ရင် လည်း မတော်လို့ စုတ်တံပြန်ကိုင်မိပါမှ ထပ်ပြီး ငါးပါးမှောက်ကုန်ရင် ဒုက္ခ . . ၊ ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ ”

ကိုယ်တော် ထိုသို့ တွေဝေနေစဉ် တူတော်မောင် မိုက်ကယ်ချက်ကြီး

မှာ လည်း မျောက်မီးခဲ ကိုင်မိရက်သားအချိန်နှင့် သွားတိုးနေလေတော့ သည် ။

သူ့အဖြစ်က ဒီလိုပါ . . ။

မိခင်ချန်ရစ်ခဲ့တဲ့ အမွေတွေဖြစ်တဲ့ တဲတစ်လုံး၊ ဖျာသုံးချပ်၊ ဒန်အိုး ဒန်ခွက် အနည်းငယ်၊ ရေထည့်တဲ့ စဉ့်အိုးကြီး တစ်လုံး၊ အပေါ်စက် အောက်စက်ပိုင်ရှင် နောက် . . .ရွှေတိုရွှေစ အနည်း ငယ် ကြွယ်ဝချမ်းသာသော ချက်ကြီးမှာ ဦးနှောက်ညာဏ်လည်း နည်းပေရာ . . ။

လူပေါင်းမှား၊ မူးယစ်ဆေးစားမိပြီး ရှိသမျှ ရောင်းပြီးတာရောင်းပြီး၊ ပေါင်သင့်တာပေါင်နှင့် ဂျစ်ပစီတစ်ယောက် ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာသည် ။

ဂျစ်ပစီကို တောလို ခေါ်ရမယ်ဆိုရင်ဖြင့် ရွာဂေါ်လီပေါ့လေ။

နေစရာလည်း အိမ်မရှိတော့။ သုံးစရာလည်း ငွေမရှိတော့။

ကံကောင်းချင်တော့ ထောင်ကထွက်လာတဲ့ မလည်ရှုပ် ဦးလေးက ဘုန်းကြီးဝတ်နေသည် ။

တကယ်လို့ များ ဘကြီးဘုန်းကြီး စိတ်ကောင်းဝင်ပြီး ရာသက်ပန် ဘုန်းကြီးဝတ်သွားပါက ချက်ကြီးပါ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ ထာဝရ ကပ်နေထိုင်ခွင့် ရမည် မဟုတ်ပါလား။ ဆွမ်းကျွန် ဟင်းကျွန်လေးများ ကပ်ရက်စားသုံးခွင့်ရမည် မဟုတ်ပါလား။

ဘာဖြစ်လဲ။ ဘုန်းကြီး ကပ္ပိယလုပ်ရလည်း ဂုဏ်ငယ်တာကျလို့ ။

ဒါ့ကြောင့် မိုက်ကယ်ချက်ကြီးတစ်ယောက် ဘုန်းကြီးကို လူဝတ်မလဲတော့ရန် အသားကုန် ချွန်တွန်းလုပ်ပစ်သည် ။

“ တပည့်တော်က တို့ အမျိုးထဲမှာ ဘုန်းဘုန်းတစ်ပါးရှိတယ်ဟေ့ဆိုပြီး ဂုဏ်ယူချင်လွန်းလို့ ပါ ...။ ဘုန်းဘုန်းသာ ရာသက်ပန် ဘုန်းကြီးဝတ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ရွာရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို လည်း ဖြည့် ဆည်းပေးရာရောက်တယ်လေ .. စဉ်းစားကြည့်ပါဗျ ..”

“ ဒါဆို ... နင် ဝတ်လိုက်ပါလား ”

“ ငင် .. ရွာမှာ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲတွေ လုပ်မဟေ့ဆို ... မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်အကကို ဘယ်သူ တာဝန်ယူပြီး ကမတုန်း ဘုန်းဘုန်းရဲ့ .. ။ တပည့်တော်လည်း တပည့်တော် တတ်စွမ်းတဲ့ ဘက် ကနေ ရွာရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ဆည်းပေးနေတာပဲ မဟုတ်လား ဖျား .. ။”

“|တကယ်ပါ ... တပည့်တော် အခုနေ စီးရီးတစ်ခွဲသာ ထွက်ပြီးကြည့် .. ။ တစ်သက်လုံး ဘုန်းကြီးဝတ်ဆိုလည်း ဝတ်တယ် ဘုရား ...”

“ ကံကြမ္မာဆိုတာ ဘယ်ပြောလို့ ရမလဲဘုန်းဘုန်းရဲ့ .. ။ တစ်နေ့ မိုးပေါ်က ပိုက်ဆံတွေ ကျလာတဲ့ အချိန် တပည့်တော် စီးရီးထုတ်မှာ ပေါ့ ..”

ကိုယ်တော်က နှုတ်က မမိန့်တော့။ မျက်စောင်းသာ ဒိုင်းကနဲ ပစ်, ပစ် လိုက်လေ တော့သည် ။

သို့နှင့် လူဝတ်ကြောင်တုန်းက ရှေ့(ခါ)ကြီးမှာ မရည်ရွယ်ပါပဲ ရာသက်ပန် ဘုန်းကြီးတပ် ဖြစ်သွားလေတော့သည် ။

တို့ ဘုန်းကြီးက ငါးပါးသီလတော့ လုံသည် ။ သို့သော် ဝိနည်းတော်နဲ့ ညီညွတ်ကြီးထဲ ကတော့ မဟုတ် ... ။

ဆိုလိုသည် မှာ သင်္ကန်းကို ခုတုံးလုပ်ပြီး အလှူငွေတွေကို ကိုယ်ကျိုးအတွက်သုံးနေသည့် ဘုန်းကြီးမျိုးထဲမှာ တော့ လုံးဝ လုံးဝ မပါ။

သို့သော် ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ်တော့ ဘုန်းကြီးက အင်မတန် ဖြစ်သည်

။

ဖားဖိုကြီးတစ်လုံးဝယ်ပြီး အဂ္ဂိရတ်ဖိုလည်း ထိုးဖူးသည် ။ ရွာက ကာလသားများ လာတောင်း ပါများ ချီ ပီယသိဒ္ဓိဆေးလည်း ဖော်ဖူးသည် ။ ဆေးမှ င်ကြောင်ဆရာဘဝကတည်းက ဟိုစပ်စပ် ဒီစပ်စပ်ကိုး)

နောက် . . “ စာအုပ်စာပေ လူ့မိတ်ဆွေ ”ဆိုပြီး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ရှိသည့်အခါ ဘုန်းကြီးလက်စွဲကျမ်းများကို မှ င်တည်တည်လေ့လာတတ်ပြီး . . .

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး မရှိသည် နှင့် လူငယ်ဖတ် ဝတ္ထုတွေ ခိုးဖတ်၏ ။

ကိုယ်တော့်ကို လူငယ်ကြိုက်ဝတ္ထုများ ဖတ်တတ်လာအောင် ကျပ်ပေးလိုက်သူက ရွာက စာရေးဆရာရူး တာလပတ်မင်းဝေပါ . . ။

(တာလပတ်မင်းဝေ အကြောင်း နောက်ပိုင်းမှာ အကျယ်ချဲ့ မိတ်ဆက်ပါဦးမည်)

ယခု ကိုယ်တော် လူငယ်စာရေးဆရာလေး နှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ညိနဲ့ သူးထံသကို ခရေးဇီး ဖြစ်နေသည် ။

နှစ်ယောက်စလုံးက သင်္ချာနှင့်ပဟေဠိလိုင်းများ သာ တစိုက်မတ်မတ် ရေးလာကြသည် မို့ သူတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ပရိသတ်ဖြစ်တဲ့ ကိုယ်တော်မှာ ပဟေဠိရူးကြီး ကိုယ်တော် ကိုယ့်ရှုးကိုယ် ပတ်မိလေပြီ။

“ ဟဲ့ . . .ကပ္ပိယ ချက်ကြီး . . .”

တူတော်မောင်ကို အော်ခေါ်တော့ ချက်ကြီးက အပြေးတပိုင်းတော့ ထွက်လာ၏ ။ မျက်နှာ ကတော့ စူပုပ်ပုပ်နှင့် . . .

“ဘုန်းဘုန်းကလည်း တပည့်တော်ကို ကပွယ်ချက်ကြီးလို့ မခေါ်ပါနဲ့ မိုက်ကယ်ချက်ကြီး လို့ ခေါ်စမ်းပါ...”

“ နင် ငါ့မျက်နှာကြောင့် ဒီမှာ ကပွယ်ဝင်လုပ်လို့ ဒီကျောင်း . . ကပ်နေလို့ ရတာ ပေါ့ဟဲ့ . .။ နင့်ဟာနင် ဘယ်လောက်ပဲ မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင် ရူးရူးပြီး သွက်ချာပါဒအကတွေ ကက . . နင့်ကို နဲဗားလန်း(Never Land) ခြံကြီးက ခေါ်မထားဘူး။ စိတ်ချ...”

ကျမ်းတပ် ပေတတ် ဘုန်းဘုန်းပေကိုး . . .။ မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင် ဘယ်မှာ နေတာကအစ ဘုန်းကြီးသိသည် လေ။ ချက်ကြီးကတော့ သူ့မျက်နှာကို ‘ဘတ်’ကနဲ လာစင်တဲ့ တံတွေးတချို့ကို သုတ်လိုက်ရင်း...

“ ကိုယ်တော် . . .ပြော . . .ဘာလုပ်ပေးရမလဲ...”

“ ဒါ . . .ငါ့စုဗူး . . .။ ဒီစုဗူးထဲမှာ ပိုက်ဆံတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ခု . . . ဒီစုဗူးထဲမှာ ရှိတဲ့ ငွေပမာဏကို တိတိကျကျ သိချင်တယ်။ အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ”

ချက်ကြီးက ဘကြီးဘုန်းကြီးရဲ့ စုဗူးကြီးကို ကြည့်ပြီး ခေါင်းတပျင်းပျင်းကုတ်လိုက်တာ...

“ ကိုယ်တော်ရယ် . . .ကိုယ်စုတဲ့ ငွေ အတိအကျ သိချင်မှ တော့ ဘယ်သူက စုဗူးနဲ့ စုနေ တော့မှာ လဲ . . .တပည့်တော်မှာ လည်း ဒီဗွစကုမှ မရှိတာ . . .။ သိတော့ကော . . .ကိုယ်တော်က ဘာလုပ်ချင်လဲ...”

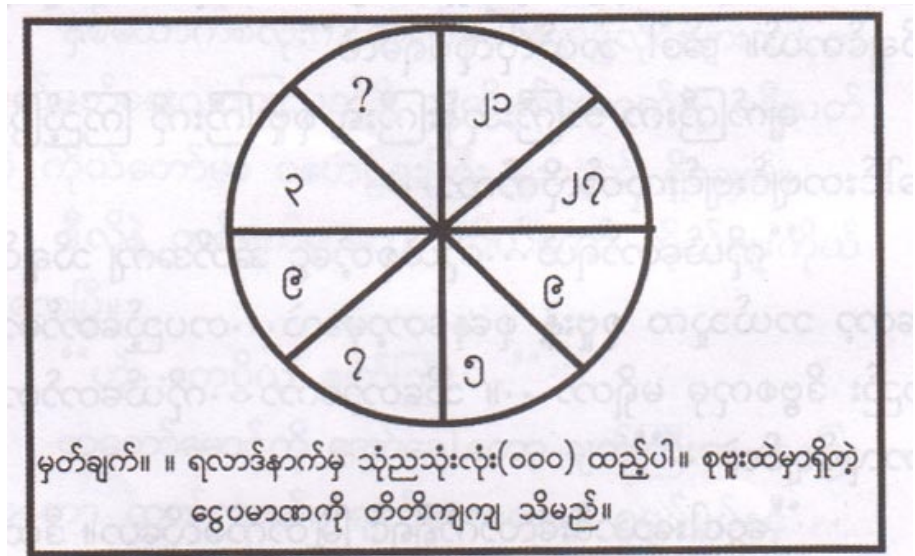
“ ငွေငါးသောင်းလောက်ရှိရင် မြို့တက်မလို့ ဟေ။ ဒီထဲမှာ ငွေဘယ်လောက်ရှိမှန်းမသိ ဖြစ်နေတယ်။ စုဗူးခွဲကြည့်လိုက်လို့ ငွေငါးသောင်းကျော်နေရင် ကိစ္စမရှိဘူး။ ခွဲရကျိုးနပ်တယ်။ ခွဲပြီး ငါးသောင်းမပြည့်ရင် စုဗူးကွဲတာပဲ အဖတ်တင်နေမှာ စိုးလို့ ”

“အင်းလေ . . .အဲတော့ ကိုယ်တော်က ဘာလုပ်ချင်သတုံး . . .”

“ ဒီလိုဟေ့။ ဒီစုဗူးထဲမှာ ငွေဘယ်လောက်ရှိသလဲဆိုတာ အရင်က တိတိကျကျ ငါသိတယ်။ ခက်တာက ငါက ငါ့ငွေပမာဏကို ရိုးရိုးရှင်းရှင်းမှတ်မထားခဲ့ဘဲ ပဟေဠိသုံးပြီး မှတ်ထားခဲ့မိတယ်။ ခု . . . အဲဒီ ပဟေဠိကို ငါကိုယ်တိုင် ပြန်မဖော်တတ်ဘူး ဖြစ်နေတာ”

“ဟင် . . .”

ချက်ကြီး စိတ်ရှုပ်စွာနှင့် ဘကြီးဘုန်းကြီးထိုးပေးလာတဲ့ စာရွက်ကို ကြည့်လိုက်မိ၏ ။



ချက်ကြီး အော်သာ ငိုပစ်လိုက်ချင်တော့သည် ။

“ ဘုန်းဘုန်းမှာ အရင်က ပဟေဠိ ဖွက်တတ်တဲ့ အကျင့်တွေ မရှိပါဘူး။ ဟိုစာရေးဆရာရူး တာလပတ်မင်းဝေ မြှောက်ပေးရာကတော့ ပဟေဠိဖွက်တဲ့ ပတ္တမြားဖတ်ပြီး အဲလို ဖြစ်ကုန်တာ မဟုတ်လား . . .”

“လျှာမရှည်နဲ့ . . .။ နင့်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်ခိုင်းနေတာ မဟုတ်ဘူး ။ အဖြေရှာခိုင်းနေတာ။ တွေ့လား ။ အဲဒီ စက်ဝိုင်းထဲက ကွက်ရှင်မက် (?) ဟာ ငါ့စုမှူးထဲက ငွေပမာဏပဲ။ သို့ည သုံးလုံးတော့ နောက်က တိုးရလိမ့်မယ်။ ကူပြီး စဉ်းစားပေးဦး ဒကာ . .”

သေပြီ ဆရာ . . .။

“ ၂၁ , ၂၇, ၉, ၅, ၇, ၉, ၃ . . .ပြီးတော့ ဘာဖြစ်နိုင်သလဲ . . ”

“ ကိုယ်တော် အထင်ကြီးတဲ့ ‘ ညီ ’ တို့ ‘ သူးထံ ’ တို့ ဆီ စာရေးပြီး အဲဒီ ပုစ္ဆာကို ဖြေရှင်းခိုင်း ကြည့်ပါလား။ သူတို့ စာအုပ်တွေ ဖတ်ပြီးတော့မှ ကိုယ်တော် ဒီလိုဖြစ်လာတာဆိုတော့ သူတို့ မှာ လည်း တာဝန်ရှိတယ်လေ . . .”

ဘုန်းဘုန်းက တူတော်မောင်ကို မျက်မှောင်ကျူတ်ပြီး ကြည့်လိုက်ရင်း . . .

“ ၂၁ , ၂၇, ၉, ၅, ၇, ၉, ၃ . . .ပြီးတော့ ဘာဖြစ်မလဲ . . ဘာဖြစ်မလဲ . . ”

အကောင်းဆုံးအဖြေကို တွေ့ရှိသွားသူက ချက်ကြီးပင် စုမှူးကို ဟိုပွတ်ဒီပွတ် ပွတ်နေရာမှ လက်ကနေ လွှတ်ချလိုက်တော့လေသည် ။

“ ချင် . . . ခလွမ် . . .”

“ အဲ . . ကန်တော့ဘုရား . . .ကန်တော့ . . .။ ကန်တော့ . . .ဘုန်းဘုန်း စုမှူးကွဲသွားပြီ။ မတော်လို့ လက်ကလွှတ်ကျသွားတာပါ ဘုန်းဘုန်းရယ် . . မတော်လို့ ပါ . .”

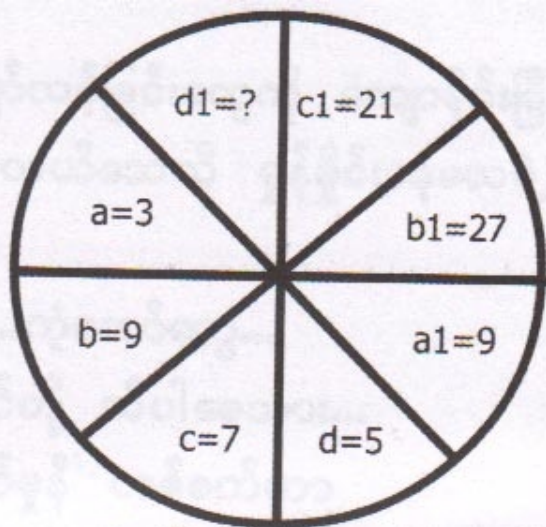
“ ဟာ . . ဒီကောင် . . .။ ☹️ & @ ! ^ ? Y . . .”

ဘုန်းဘုန်း ဆဲလိုက ဆဲတော့။ မတတ်နိုင်၊ ချက်ကြီး ခေါင်းလည်း အစားမခံနိုင်။

ဒါ့ကြောင့် စုဗူးကို လွှတ်ချလိုက်သည် ။ စုဗူးကွဲသွားလေတော့ စာရွက်အဟောင်းတစ်ရွက် နဲ့ အတူ ပိုက်ဆံ(ပတ္တငွေ)အတွန့်အကြဲတွေက ထွက်လာ၏ ။

“ အာ . .ပဟေဠိကို အဖြေထုတ်ထားတဲ့ ဖော်မြူလာစာရွက်ကို ငါက ဒီစုဗူးထဲ ယောင်ပြီး ထည့်မိလိုက်တာကိုး။ တော်ပါသေး၊ ချက်ကြီးကြောင့် စုဗူးကွဲပြီး အဖြေကိုတွေ့ပေလို့ ။ နို့မို့ဆို ဒီပုစ္ဆာအဖြေထုတ်နေတာနဲ့ ငါ ဒီည ကျိန်းနိုင်မယ်မထင်ဘူး ”

ချက်ကြီးမှာ ပိုက်ဆံအတွန့်အလိမ်များကို ကောက်ယူ ရေတွက်ကြည့်နေချိန်မှာ ဘုန်းဘုန်း မှာ လည်း စောစောက ကိုယ်တော်မဖြေရှင်းနိုင်ခဲ့သည့် ပုစ္ဆာရဲ့ တွက်ထုတ်ပုံအဆင့်ဆင့်အဖြေကို မချီတင်ကဲဖတ်နေမိပြန်၏ ။



$$a=3, b=9, c=7, d=5$$

$$a1=9, b1=27, c1=21, d1=?$$

$$a1=3a=3 \times 3=9$$

$$b1=3b=3 \times 9=27$$

$$c1=3c=3 \times 7=21$$

$$d1=3d=3 \times 5=15$$

$$\text{Answer} = 15$$

$$a=3, b=9, c=7, d=5$$

$$a1=9, b1=27, c1=21, d1=?$$

$$a1=3a=3 \times 3=9$$

$$B1=3b=3 \times 9=27$$

$$D1=3d=3 \times 5=15$$

Answer = 15

ဘုန်းဘုန်းမှာ အဖြေလွှာကို ဖတ်ပြီး ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်နေစဉ်
ပင် ချက်ကြီးမှာ ဝမ်းသာအားရနှင့် ...

“ ဘုန်းဘုန်း အဖြေက အဲလေ ... ဘုန်းဘုန်းရဲ့ ငွေစုစုပေါင်းက တ
စ်သောင်းခွဲ ဖျ။ တစ်သောင်းခွဲ ”

“ လျှာမရှည်နဲ့ . . . ငါ ဒီစာရွက်ကနေ အဖြေထုတ်ပြီးသွားပြီ။ နင့်လို
အတုံးလို ပိုက်ဆံ တွက်စရာမလိုဘူးဟဲ့ ... ”

ချက်ကြီး လေသွားရလေတော့။

... ခင်ဗျားတို့ အတွက် အရေးတကြီး ညစာ ...

ပင်လယ်ပြာကို မီးရှို့လို့

ပြာကျတဲ့ အရပ်မှာ ကျွန်တော့မနက်ခင်း စတင်တယ် ..

အချစ်ဆိုတာ

ကောင်းကင်က ကျလာတဲ့ တမန်တော်မဟုတ်

အဆိပ်သုတ်လူးထားသော တနင်္ဂနွေ မိုးရေစက်တွေထက်

ပိုရက်စက်တတ်ကြောင်း ...

မနေ့က ထုတ်ပြန်တဲ့ ရာသီတစ်ဝက်စာ ပန်းခင်းကြီးက ပြောသွားရဲ့

...

ဘယ်လိုချုပ်ဝတ်တန်ဆာဝတ်ပြီး

နှင်းဆီနုကွတ်ကို သူတင်ကိုယ်တင် တိုက်တိုက်
လမင်းရဲက အလင်းတစ်ပေါက် ငါမသောက်ခဲ့ရဘူး . . .

ငါဟာ . . .

မျှော်လင့်ခြင်းတွေကို ကျောခိုင်းပြီး

ပင်လယ်သေလို မှုန်မှိုင်းနေလေရဲ့ . . .

အို . . .ကံ့ကော်တွေ . . .

သင်တို့ သိပါစေသား . . .

ဝတ်မှုန် တစ်စက်ဟာ

သင်တို့ ရဲ့ သွေးတစ်စက်ဖြစ်ပြီး

ငါ့ ရင်အုံပေါ် ချောမွေ့စွာ . .

ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း သင်တို့ သိကြပါစေသား . . .

တာလပတ်မင်းဝေ
